

قوس جناغی صفوی و نقش مرغ
فیروزه‌ای داخل قاب، ماخنگارندگان

مطالعه و تعامل کتبه‌ها و مرغان نقش بسته بر رواق الله ورديخان در مجموعه حرم امام رضا(ع)*

فاطمه سادات شهرامي** علیرضا شیخی***

تاریخ دریافت مقاله: ۹۸/۴/۲۰

تاریخ داوری: ۹۸/۴/۴

تاریخ بازبینی: ۹۸/۹/۲۵

تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۰/۱۷

صفحه ۵ تا ۱۹

چکیده

هنرمندان دوره صفوی از نمادها و نشانه‌ها در آثار خود استفاده کردند که با گذشت زمان بر معانی این نمادها غباری نشسته است. در این پژوهش نقوش و کتبه‌های رواق الله ورديخان و تعامل این دو عنصر با یکی‌گر در حرم مطهر رضوی مورد بررسی قرار گرفته است. هدف مقاله بازخوانی و رابطه کتبه‌ها و مرغانی است که در لابلای نقوش اسلامی و ختایی کاشی کاری این رواق به کار رفته‌اند. لذا سوال‌ها این است ۱- مضامین کتبه‌های به کار رفته در این رواق چیست؟ ۲- مرغان نقش شده، نماد چه موضوعی هستند و ۳- آیا بین این دو عنصر رابطه‌ای وجود دارد؟

روش تحقیق در این مقاله روش توصیفی-تحلیلی و شیوه جمع آوری اطلاعات بر مبنای اسناد کتابخانه‌ای و میدانی استوار است. نتایج نشان می‌دهد بانی با هدف گسترش و ترویج فرهنگ شیعی، کتبه و نقش پرندۀ راه‌نمای انتخاب و بانقوش و رنگارنگ مرغان، تصویری از بهشت ارایه نموده است. قرقاوی، طوطی، طاوس، سیمرغ و مرغابی نمادی از پروان، فضایی روحانی و معنوی در بین عناصر گیاهی خاطرنشان ساخته‌اند. مضامین کتبه‌ها با خط ثلث و نستعلیق به تاریخ ولادت، شهادت و فضیلت زیارت امام رضاع، آیه تطهیر، سلام بر اهل بیت و توصیف بنا اختصاص یافته است. مرغان از نظر نمادین، تعداد و رنگ با مفاهیمی چون بهشت، عقل انسان کامل، نام امامان معصوم و حضرت مهدی(عج) با کتبه‌ها هماهنگ و در تعامل هستند.

واژگان کلیدی

حرم رضوی، صفوی، رواق الله ورديخان، نقش مرغ، کتبه.

* این مقاله مستخرج از پایان نامه با عنوان: گونه شناسی پرندگان و تعامل آن با کتبه‌های نقش بسته بر رواق الله ورديخان در

مجموعه حرم امام رضا(ع)، کارشناسی ارشد نویسنده دوم به راهنمایی نویسنده اول در موسسه آموزش عالی فردوس مشهد است.

** کارشناس ارشد هنر اسلامی، مؤسسه آموزش عالی فردوس، شهر مشهد، ایران.

E-mail: fsshahrami@gmail.com

*** استادیار و هیأت علمی دانشکده هنرهای کاربردی، دانشگاه هنر، شهر تهران، ایران (نویسنده مسئول).

E-mail: a.sheikhi@art.ac.ir

مقاله، نتایج حاصل از مطالعه به صورت تطبیقی در جداول نمود یافته است.

پیشینه تحقیق

اگر چه در مورد بنایی حرم مطهر پژوهش گرانی چون بزرگ عالم زاده (۱۳۹۱) در کتاب دانشنامه رضوی، احتشام کاواییان (۱۳۵۵) در کتاب شمس الشموس و علی مؤتمن (۱۳۵۵) در کتاب راهنمای آستان قدس رضوی قلم فرسایی نموده اند اما بیشتر مطالب رویکردی تاریخی دارند. در حوزه نمادها جیمز هال (۱۳۹۰) در کتاب فرهنگ نگارهای نمادها در هنر شرق و غرب به نماد طاووس از دیدگاههای متفاوت پرداخته است. سید جعفر سجادی (۱۳۸۲) در کتاب فرهنگ و اصطلاحات و تعبیرات عرفانی نیز به شرح کامل این نماد را از دیدگاه عرفانی بازگو نموده است. گرتود جابز (۱۳۷۰) در کتاب سمبول‌ها و محمد جعفر یاحقی (۱۳۷۵) در کتاب فرهنگ اساطیر و اشارات داستانی در ادبیات فارسی با دیدگاه ایرانی نقش و نماد طاووس را شرح داده‌اند.

پایان نامه‌هایی در مقطع کارشناسی ارشد در ارتباط با موضوع هستند از جمله: هنگامه فلاخ طوسی (۱۳۸۹) در مطالعه پیشینه تاریخی و اعتقادی نقش طاووس و بازنمود آن در نگاره‌های ایرانی در دانشگاه هنر اصفهان با راهنمایی دکتر بهار مختاریان به جلوه‌های متفاوت از نقش طاووس از منظر الوهی پرداخته است. زهرا عباسپور (۱۳۹۲) در بررسی تطبیقی نقش و مفهوم طاووس در هنرهای سنتی ایران و هند، در دانشگاه هنر اصفهان به راهنمایی دکتر علیرضا خواجه احمد عطاری، طاووس رادر دو فرهنگ هند و ایران مطالعه کرده و می‌گوید در هنر هند طاووس در منظره پردازی به چشم می‌خورد ولی در ایران در خدمت هنر و فرهنگ و دین قرار دارد، رنگ و بوی ایرانی دارد. مریم دشتی زاده (۱۳۸۸) در نشانه شناسی طاووس در هنرهای صنایع دوره‌های صفویه و قاجار با تأکید بر دستیابی‌ها و مضامین آن در دانشگاه الزهرا به راهنمایی دکتر مهران‌گیز مظاہری، در ابتدای طاووس را از منظر ادبیات ایرانی و سپس در دست باقتهای روستایی و شهری ایران مورد بررسی قرار داده است. عطیه خان حسین آبادی (۱۳۹۵) در بررسی نقش جانداران در کاشی‌کاری‌های حرم مطهر (ع) در موسسه آموزش عالی فردوس به راهنمایی دکتر مهدی اشراقی شناسایی جانداران در حرم مطهر را مورد مطالعه قرار داده است.

از مقالات مرتبط می‌توان اشاره داشت به «محمد خزائی» (۱۳۸۳)، که در مجموعه مقالات اولین همایش هنر اسلامی به تأویل نقش نمادین طاووس و سیمرغ در بنایی عصر صفوی به مطالعه این دو پرندگان در اولین همایش هنر اسلامی پرداخته است. طیبه صباغ‌پور و مهناز شایسته‌فر (۱۳۸۹) در مجله نگره شماره ۱۴ به «بررسی نقش‌های نمادین پرندگان در فرش‌های صفویه و قاجار از نظر شکل و محتوا» به تحلیل

مقدمه

الله وردیخان - بانی رواق الله وردیخان در جوار مرقد رضوی - از ارامنه گرجی بود که طی لشگرکشی‌های چهارگانه شاه طهماسب به گرجستان به عنوان اسیر به ایران آورده شده بود. او در جوانی در مقابل سی سکه طلا به فروش رسید و بعد از این که چندین بار در معرض خرد و فروش واقع شد به خاطر لیاقت و صداقت به دربار شاه طهماسب صفوی راه یافت. والی فارس شد و آثار معماری بسیاری از خود بجای گذاشت. به دستور او رواقی زیبا، در مشرق توحیدخانه و ضلع شمال شرقی حرم مطهر به دست یکی از معماران ماهر فارس به نام امیر بن حاج محمود نظراتی ساخته شد. ساخت بنایی با نفاست هنری مثل امکانی در حرم مطهر امام رضا(ع)، خواجه ربيع، قدمگاه و کتبه‌های رباط خرگوشی خبر از بردهای با عنزه ملی در معماری در عرصه دینی و ایدئولوژیکی دارد. رواق الله وردیخان که همزمان با مسجد شیخ لطف الله اصفهان ساخته شده یک ساختمان هشت گوش ۱ داخلی بدون نما است که دیوارهای داخلی تبدیل به طاق‌نماها، صفة‌ها و شاه نشین‌ها شده است. (تصاویر ۱-۳) این بنا آنکه از نقش مرغان همراه با نقوش خنایی و اسلامی در جوار کتبه هاست. زیبایی بنا و منحصر به فرد بودن آن به خاطر نقوش خاص کاشی‌ها و کتبه‌های رواق است. هدف مقاله مطالعه و بازخوانی کتبه‌ها و نقش مرغانی است که بر شاخ و برگ‌ها نشسته یا در حال پرواز اند. بنابراین در پی یافتن پاسخ برای این سوالات است که ۱- مضامین کتبه‌های به کار رفته در این رواق چیست؟ ۲- مرغان نقش شده، نماد چه موضوعی هستند؟ ۳- آیا بین این دو عنصر رابطه‌ای وجود دارد؟ از آنجاکه این رواق تا اواسط دوره قاجار اصلی ترین و رویدی به مجموعه حرم رضوی بوده است به یقین اهمیت و افرای داشته و در نقش آن با تأمل و تفکر به انجام رسیده است. لذا اهمیت و ضرورت تحقیق، بررسی رابطه مرغان با مضامین کتبه‌ها در این رواق است.

روش تحقیق

روش تحقیق توصیفی - تحلیلی بوده و روش جمع آوری اطلاعات بر مبنای استناد کتابخانه‌ای و میدانی است. جامعه آماری شامل رواق‌های طبقه اول رواق الله وردیخان است و روش نمونه گیری در مطالعه تعامل مرغان و کتبه‌های رواق، تعداد شماری شامل هشت صفحه است. شیوه تجزیه و تحلیل کمی و کیفی و بدین صورت انجام شده است که در ابتدای ۲۰۳ مرغ نقش شده بر رواق از نظر نمادین، مطالعه شد. سپس صفحه‌ها به ترتیب، توصیف شده و ترجمه متن کتبه‌های دور محراب و پاطاق ۳ ذکر شده است. در مرحله بعدی ارتباط نقش مرغان و متن کتبه‌ها به لحاظ نمادین و محتوایی مورد بازنگاری قرار گرفت. معانی نمادین آن با توجه به جایگاه قرار گرفتن نقش مرغ، ارزیابی و در انجام

۱. نماد هشت: در بابل باستان این عدد را عدد «خدایان» و عددی مهم و سعد می‌دانستند. (شیلیم: ۱۳۹۱، ۱۷۱). پوپ که سال‌ها در ایران به تحقیق پرداخته است. معتقد است، آرامگاه‌های هشت ضلعی گنبدپوش، شکلی سنتی بود که در دوران صفوی محبوبیت قابل ملاحظه‌ای داشت آرامگاه‌های برج مانند سده‌های پیشین فضای کمی را درون خود برای راثان فراهم می‌آورند. از این رو گنبدی هشت ضلعی چایگرین علی‌تری هشت ضلعی چایگرین کوپر، (کوپر: ۱۳۷۹، ۲۸۲). در معماری مقدس سازه هشت ضلعی نگهداشته گنبد است» (کوپر، ۱۳۷۹: ۲۸۲). در اسلام به هشت درب بهشت و در سوره الحاق آیه ۱۷ به هشت فرشته‌که حامل عرش هستند اشاره شده است. در اسلام معتقد هستند که بهشت هشت در دارد(یا حقیق، ۱۳۸۶: ۲۳۰). نماد: نمود، ظاهرکننده، نمدون، نشان دادن، نمایان گردانیدن و ظاهرکردن است» (دهخدا: ۱۳۷۷، ۴: ۲۲۷۳۱). هال معتقد است که نماد به سادگی چیزی است که به جای چیز دیگر به کار می‌رود (هال، ۱۳۹۰: ۱۴).

۲. نماد: نمود، ظاهرکننده، نمدون، نشان دادن، نمایان گردانیدن و ظاهرکردن است» (دهخدا: ۱۳۷۷، ۴: ۲۲۷۳۱). هال معتقد است که نماد به سادگی چیزی است که به جای چیز دیگر به کار می‌رود (هال، ۱۳۹۰: ۱۴). ۳. پاطاق: قسمتی از دیوار که از آنجا قوس طاق سقف شروع می‌شود.

تصویر ۲. گنبد امام رضا(ع) و گنبد مسی رواق، مأخذ: نکارندگان

تصویر ۱. موقعیت رواق در حرم مطهر مأخذ حاجی قاسمی، ۸۱، ۱۳۸۹

دو فضای محابی بزرگ وجود دارد که هر کدام با دو جفت مرغابی سفید روپروری هم در زمینه لاجوردی با گل های ختایی تزیین شده است. (تصویر ۶) مرغان در اسلام نمادی از فرشتگان و یا روح مؤمنین محسوب آنند. خوش یمنی مرغ در باور ایرانیان سبب تنوع و گستردگی آنها شده و در قرآن نماد جاودانگی روح است (بهمنی، ۱۳۹۶: ۱۸۷).

کتیبه نمای صفة:

عَنِ الْإِمَامِ أَبِي الْحَسْنِ الرِّضَا (ع) قَالَ مَنْ زَارَنِي بَعْدَ دَارِي إِلَى الْآخِرَةِ وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لَا تُشَدِّدُ الرِّحَالَ إِلَى شَيْءٍ مِّنَ الْقُبُوْرِ إِلَّا إِلَى قُبُورِنَا وَإِنِّي مَقْتُولٌ بِالسَّمْ ظُلْمًا وَمَدْفُونٌ فِي مَوْضِعٍ غَربِيٍّ فَمَنْ شَدَّ رِحْلَةً إِلَى زِيَارَتِي أَسْتَجِيبُ دُعَائِهِ وَغَفِرَاللهُ ذُنُوبَهُ.

در این صفة دو مرغ در میان گل و بوته به تصویر آمده است: مرغابی و طاووس. در متن کتیبه از غربت حضرت رضا(ع) سخن به میان آمده که با مفهوم مرغابی که مهاجرت و جلای وطن را به ذهن متبار می کند، هم راست است. در منطق الطیر به رابطه بط با آب و پاکی اشاره شده است.

سفیدی مرغابی نمادی از پاکی و معصومیت و روشنی است که جنبه قدسی و آسمانی دارد. سفیدی رنگ لباس در آیین های مختلف نشان طهارت و پاکی است که سالکان راه سعادت آن را برترن می کنند (گلی آیسک، ۱۳۹۲، ج ۱: ۸۳).

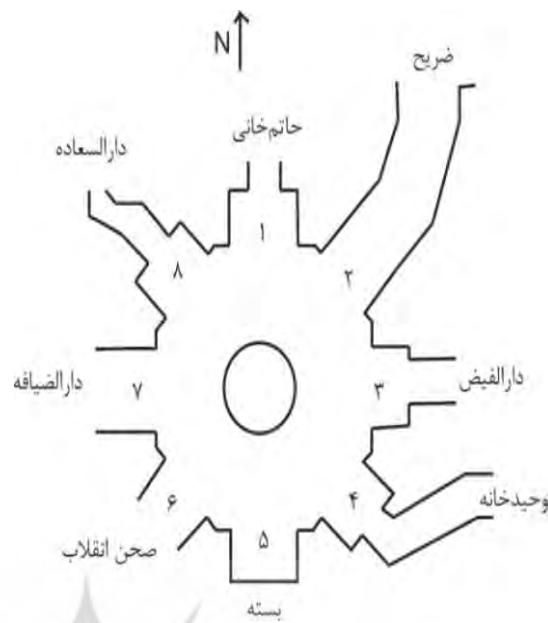
کتیبه پاتاق صفة: وَلَدُ الْإِمَامِ أَبِي الْحَسْنِ الرِّضَا عَلَيْهِ الصَّلَاوَةُ وَالسَّلَامُ سَنَةُ ثَمَانِينَ وَأَرْبَعِينَ وَمِائَةٍ وَقُبْصَنَ فِي صَفَرِ سَنَةٍ ثَلَاثَ وَمَائَةٍ وَلُدُ الْإِلَامِ مُحَمَّدٌ بْنُ عَلَيِ التَّقِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ سَنَةُ خَمْسَ وَتِسْعِينَ وَمِائَةٍ وَقُبْصَنَ فِي ذَيِّ الْعِدَادِ سَنَةُ عَشَرِينَ وَمِائَتَيْنَ.

۴. مرغ بسم الله: به نوعی از خط که خوشنویس با استفاده از طرح های مختلف پرنده ایان، در داخل آن «بسم الله الرحمن الرحيم» را بنویسید (عباسی و مقتدائی، ۱۳۹۲: ۴۸۹).

نقش پرندگ در فرش های صفوی و قاجار همت گمارده اند. مرجان صلوای (۱۳۸۸) در مجله نقشمهای شماره ۳ «عظمت نماد طاووس در چنته بافی زنان و ایلات قشقایی فارس» را کنکاش نموده است. انسانه قانی (۱۳۹۰) در مجله گلجام شماره ۲۰ «نقش مایه طاووس در دست بافته های گلیمی اقوام شاهسون و قشقایی» را تحلیل نموده است. مهدی دوازده امامی و ایمان زکریایی (۱۳۹۳) در اولین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی، جلد ۱۱ «نماد طاووس و نقش رسانه ای آن در معماری شیعی» به تحلیل جایگاه استفاده از طاووس در بناها و مساجد اصفهان پرداخته استو هاینه شیخی نارانی (۱۳۸۹) در مجله نقشمهای شماره ۵ «شانه شناسی پرندگ طاووس» را از دیدگاه اساطیر ایران و سایر ملل بررسی کرده است. شایسته ذکر است که تعامل نقوش پرندگان و کتیبه ها در این رواق تاکنون مورد واکاوی قرار نگرفته است که اساس بحث مقاله حاضر است.

صفه های رواق الله وردی خان: صفة شماره ۱: جنوب

این صفة (تصاویر ۱-۴) در جهت قبله و گذشته به وسیله راهرویی به رواق حاتم خانی مرتبط بوده است. در سمت راست این راهرو قبر بانی رواق الله وردی خان قرار دارد. مرکز مقرنس در فضای قوس مرغابی، مرغ بسم الله به خط طغرای سفید بر زمینه تیره نقش شده است. پایین قوس، در مرکز، یک گلستان بزرگ با گل عباسی است که دو طاووس از آن محافظت می کنند. (تصویر ۵) در بخش بالایی دو طوطی سبز رنگ هستند و در کنار این فضای مرغابی به صورت قرینه نقش طاووس از روی رو با بال گشوده، در فضای سبز رنگ با زمینه لاجوردی است. در قاب های جانبی این رواق

تصویر ۳ و ۴. پلان گنبد الله و ردی خان و نمایی از داخل گنبد، مأخذ: همان

این صفة پرنده دیگری مشاهده نشد.

کتبیه نمای صفة ۲: عن محمد بن سلیمان قال سئلتُ أبا جعفرَ الجَوَادَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ رَجُلٍ حَجَّ حَجَّةَ الْإِسْلَامِ ثُمَّ أَتَى الْمَدِينَةَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ أَتَى أَبَاكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَارِفًا بِحَقِّهِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ أَتَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَينِ فَسَلَّمَ ثُمَّ أَتَى بَغْدَادَ فَسَلَّمَ عَلَى أَبِيهِ الْحَسَنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى بَلَادِهِ فَرَزَقَهُ اللَّهُ مَا يَحْبُبُ فَإِلَيْهِمَا أَفْضَلُ أَيْحُجُّ أَيْضًا أَمْ يَخْرُجُ إِلَى حُرَاسَانَ إِلَى زِيَارَةِ أَبِيهِ فَقَالَ كُلُّ يَأْتِي إِلَى زِيَارَةِ أَبِيهِ عَلَى بْنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ قَالَ: يَأْتِي حُرَاسَانَ فَسَلَّمَ أَبِي بْنَ عَلَى الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلُ وَلِيْكُنْ ذَلِكَ فِي رَجَبٍ وَلَا يَنْبَغِي أَنْ تَقْعُلُوا فِي هَذَا الْيَوْمِ فَهَذَا عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ مِنَ السُّلْطَانِ شُنْعَةً.

این کتبیه زیارت امام رضا در ماه رجب را پروفیلس تراز زیارت حج دانسته است. در نمای پاطاق همین صفة به دیوار دو طرف نوشته شده است: «جرئیل زعرش آید و حوران زنیع / از بهر طواف شه فردوس حریم / عمدًا پر خود بردم مقراض دهدن / شاید که بدین وسیله گردند مقیم / قاتله و راقمه / حسن الخادم».

«قرقاول، تورنگ، درّاج، مرغ صحرایی، جورببور، چورپور، تدرج و تندرو نامیده شده است» (دهخدا، ۱۳۷۷، ج ۱۰: ۶۵۶۵). «برخی به خاطر رنگ زیباییش آتشخوار نامیده‌اند (گل‌آیسک، ۱۳۹۲، ج ۱: ۱۳۶). سمبی از جلال و جمال به حساب می‌آید. در روایت الله و ردی خان دو گونه قرقاول دیده می‌شود یک نمونه کاملاً سفید و تنها کاکل و دور چشم قرمز دارد و نوع دیگر رنگی تصویر شده است. پرنده سفید به روح افراد پارسا تشبیه شده و پرهایش به بهار یا خورشید

مساله جالب اینست که در کتبیه پاطاق قبله به سال وفات حضرت اشاره شده و این برابر با تعداد مرغی است که در این صفحه‌ها به تصویر کشیده شده است. طاووس در قاب‌های دو طرف بالای کتبیه در حال نگهبانی از درخت زندگی‌اند. درخت نامیرایی که احتمالاً مراد آن، امام است. نماد خیر و خوبی و «دارای معانی سمبیلیکی همچون: پادشاهی، تزیینات، تجمل، تکبیر، جلال و شکوه، خودبینی، رستاخیز، زندگی توأم با عشق، زیبایی، سلطنت، شان و مقام، شهرت، فنا‌نایزدیری و مورد ستایش همگان است» (جانب، ۱۳۷۰: ۷۹).

«هنرمند ایرانی از نقوش نمادین برای انتقال دسته گستردگی از معانی استفاده کرده که از عمیق‌ترین معانی عرفانی تراهنمایی زائران را در برگرفته است.» (نصیری و بحرانی، ۱۳۹۳، ۱۰۴۸)

همیشه مار یا اهریمن می‌کوشد تا به آب حیات دست پیدا کند و طاووس محافظت از آن را بر عهده دارد. در متون اسلامی شجره حیات درختی سرسیز است که نماد طبیعت و سرزمین نور است (عبدیلی و گرکنی، ۱۳۹۲: ۱۴۰). طاووس از نگهبانان این درخت است. از طرفی به زایران خوشامد گوید و از سویی دگر از ورود نقوش شر به این مکان مقدس جلوگیری نماید.

صفه شماره ۲: جنوب غربی

این صفحه با در مشبک فلزی به روایت حاتم خانی و سپس ضریح مطهر راه دارد. فضای محرابی شکل بالای سردر را ده عدد قرقاول سفید در زمینه لاجوردی با کاکل قرمز، دم‌های بلند سفید و پایی زرشکی آراسته‌اند. (تصویر ۷) در

تصویر ۵ و ۶. نمایی از صفحهٔ ۱ و نقش مرغابی و طاووس در قاب هاپ بالای کتیبهٔ پاطاق. مأخذ: همان

تصویر ۷. قرقاولان سفید بر نمای صفحهٔ ۲ رواق. مأخذ: همان

مانند است. در این صفحه با رنگ سفید را شاید بتوان نمادی از احرام زایرین و یا فروض حوران از بهشت به جهت مقیم شدن در این آستان، با توجه به مضمون کتیبه دانست.

صفهٔ شماره ۳: غرب

به دارالفیض و باراهرویی به روپه منوره راهداردویامقرنس تزیین شده است. در میان این مقرنس‌ها در فضای محرابی کوچک، دو طاووس (تصویر ۸) به صورت قرینهٔ روپروری هم بدون عنصر تزیینی طراحی شده‌اند. پایین، زیر ساعت‌نامه عمارت بنابارنگ سفید در زمینهٔ لاچوردی نقش بسته است. به جز این دو طاووس نقش مرغ دیگری در این صفحه دیده نشد.

کتیبهٔ نمای صفحهٔ ۳: *قالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَنْهِبَ إِلَى اخْرَهِ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَثُلُّ أَهْلِ بَيْتِيِ كَمَثُلِ سَقِيفَةِ نُؤْحَ مَنْ رَكَبَهَا نَجَى وَمَنْ تَحَافَّ عَنْهَا غَرَقَ وَقَالَ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَلَّهُ أَيْهَا النَّاسُ إِنِّي تَارِكُ فِيكُمُ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعَرَتَتِي أَهْلَ بَيْتِي إِنْ تَمَسَّكُمْ بِهِمَا لَنْ تَضَلُّوا.*

الرَّزْمَانَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لِيَلَهُ النَّصِيفُ مِنَ الشَّعْبَانَ، سَنَةُ خَمْسَ وَحَمْسِينَ وَمَاتِينَ وَسَنَةً وَقَاتَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْدَ اللَّهِ تَعَالَى يِمَلاً الْأَرْضُ قِسْطَأً وَعَدْلًا بَعْدَ أَنْ مُلْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا.

کتیبه‌های این صفحه به تطهیر اهل بیت اشاره دارند که نقش گل و بوته بر جای جای آن به نوعی خبر از پاکی و طهارت داده‌اند. نقش عدد هشت در این مقرنس و رسیدن به وحدت در شمسه زیر ایوان با رنگ سفید به هدایت در تمسمک به اهل بیت باشد. تنها مرغ نقش شده طاووس با دمی مرصع است که روایت «مهدی طاووس اهل الجن» را با توجه به کتیبهٔ پاطاق به خاطر می‌آورد.

تصویر ۸ و ۹. نمایی از صفه ۳ و تصویر طاووس در صفه. مأخذ: همان

و هزار عمره پذیرفته شده می‌نویسد و من پدرانم شفاعت کننده او در روز قیامت خواهیم بود.

اولین تصویری که پس از کتبه ایوان صفه خودنمایی می‌کند قوس جناغی داخل صفه است: نمایی از چهارده پرندۀ فیروزه‌ای بر فضای بیکران لاجوردی. فضایی با طراحی پویا و مرغانی سیال در فضای نمادی از چهارده معصوم که چشم را به سمت بالا رهنمون می‌شوند و سیالیت را در مخاطب القا می‌نمایند. بلاfaciale در کتبه پای طاق سلام بر امامان را شاهدیم. فیلپوش فضایی است فضایی با طراحی بسیار فعل و پر جست و خیز از چهارده قرقاول که توسط سه سرتونج به تعادل و ثبات رسیده‌اند.

نشانی از ملائکه که طبق کتبه اصلی صفه به صورت مدام در حال آمد و شد در بین زمین و آسمان در این درگاه‌اند. کتبه پاطاق صفه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا الْمُصْطَفَى وَعَلَى وَالْبُتُولِ وَالسَّبِطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسْنِيِّ وَصَلِّ عَلَى زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَى وَالْبَاقِرِ مُحَمَّدَ وَالصَّادِقَ جَعْفَرَ وَالكَاظِمَ مُوسَى وَالرَّضا عَلَى وَالْتَّقِيِّ مُحَمَّدَ وَالْتَّقِيِّ عَلَى وَالرَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ الْحَسَنِ وَصَلِّ عَلَى الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسْنِيِّ الْمَهْدِيِّ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ كَتَبَ سَيِّدَ ۱۰۲۱.

مرغ دیگر این صفه طوطی نشسته بر لبه کاسه در ترنجی‌های همانند کلاع پیام رسانی است. مهمترین صفت طوطی همانند کلاع پیام رسانی است (سرلو، ۱۳۸۸: ۵۵۸). در نمادهای ایرانی اغلب طوطی سبز رنگ است. «طوطیان سبز اسرار قبا پوش انوار کبریا هستند» (سجادی، ۱۳۸۳: ۵۵). رنگ سبز محبوب ترین رنگها و آن را نشانه طبیعت می‌دانند. استفاده از پوشش‌های سبز، سیره و روشن خاندان نبوت و امامت بوده است. طوطی هم ردیف با خضر نی (ع) قلمداد شده و دارای جایگاه تمثیلی ویژه‌ای در ادبیات است (گل‌آیسک، ۱۳۹۲: ۱۳۹۲، ج ۱: ۳۵۴). مرحا ای طوطی طوبا نشین /

صفه شماره ۴: شمال غرب

به توحید خانه و صحن انقلاب راه دارد. در فضای قوس مرکزی این صفه فضای بسته‌ای با کادر سفید حاوی چهارده مرغ کوچک فیروزه‌ای است. (تصویر ۱۰) در ترنج بالای قوس، یک در میان دو طوطی و دو قرقاول سبز نقش بسته است. یکی از پاهای طوطی بر لبه کاسه و پای قرقاول بر لبه کوزه قرار دارد (تصویر ۱۱). زمینه فیلپوش سمت چپ با گل‌های ختایی و اسلامی ماری و نقش چهارده قرقاول نارنجی و فیروزه‌ای مزین شده است. در سمت راست نقش پرندۀای وجود ندارد و تنها صفه‌ای است که نقش فیلپوش چپ و راست با هم قرینه نیست (تصویر ۱۲).

کتبه نمای صفه ۴:

مِنَ الْإِمَامِ أَبِي الْحَسِنِ الرَّضا عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّهُ قَالَ بِخْرَاسَانِ بِعْقَعَةً يَأْتِي عَلَيْهَا زَمَانٌ تُصِيرُ مُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةَ فَلَا يَزَالُ فَوْجٌ يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَفَوْجٌ يَصْعَدُ إِلَى أَنْ يَنْفَخَ فِي الصُّورِ فَقَيلَ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَأَيْةً بِعْقَعَةُ هَذِهِ؟ قَالَ هِيَ بِأَرْضِ طَوْسَ فَهِيَ وَاللَّهِ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَمِنْ زَارَنِي فِي تِلْكَ الْبَقِعَةِ كَانَ كَمَنْ زَارَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَبَّ اللَّهُ لَهُ ثَوَابُ أَلْفَ حَجَّةَ مَبَرُورَةٍ وَأَلْفَ عُمَرَةَ مَقْبُولَةٍ وَكُنْتُ أَنَا وَآبَائِي شُفَعَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ。 امام رضا علیه السلام فرمود: در خراسان بقعه‌ای هست که زمانی آنچا محل رفت و آمد ملائکه خواهد شد. گروهی از ملائکه پیوسته از آسمان به آنجا فرود می‌آیند و دسته‌ای به آسمان بالا می‌روند. این رفت و آمدها تا دمین در صور ادامه خواهد داشت. از امام (ع) سؤال شد این مکان کجاست؟ فرمود سرزمین طوس به خدا قسم که این مکان باقی از باغهای بهشت است. پس هر کس من را در آن محل زیارت کند همانند کسی است که خدا را زیارت کرده و خداوند برای او ثواب هزار حج قبول شده

صفه شماره ۵: شمال
تنها صفه بسته است. این صفه با مقرنس‌کاری و نقوش اسلامی و ختایی تزیین شده است. اکنون با پوشش چوبی پاراوان بسته شده و محل انتظامات بانوان است. (تصویر ۱۳)

كتبيه نمای صفه: أمير المؤمنين و إمام المتقين و وصي رسول رب العالمين صلوات الله وسلامه عليه سيفقتل رجل من ولدی بأرض خراسان بالسم ظلماً إسمه إسمى و اسم أبيه اسم ابن عمران موسى(ع) إلا فمن زاره في غربته غفر الله له ذنبه ما تقدم منها وما تأخر ولو كانت مثل عذدة النجوم و قطر الأمطار و ورق الأشجار. روى الإمام محمد التقى عليه السلام قال: إن بين جبل طوس قضية قبضت من الجنة من دخلها كان آمناً يوم القيمة من النار هذا بتوفيق الله. در این کتبیه از ثواب زیارت امام سخن رفته و آن را قطعه‌ای از بهشت دانسته است.

كتبيه پاطاق صفه: ولد الإمام أبو عبد الله الحسين بن علي بن أبي طالب عليه السلام آخر شهر ربیع الأول في سنة ثلاثة من الهجرة و معنى شهید في اليوم السبت من سنة إحدى وسبعين من الهجرة و ولد الإمام زین العابدین عليه السلام في خامس شعبان سنة ثلاثين و توفي في ثاني عشر من محرم سنة تسعين.

صفه شماره ۶: شمال شرق
این صفه با راهروی باریکی به صحن انقلاب راه دارد و شیوه تزیین آن کاربندی است. فضای داخل صفه به کوزه و گلی بزرگ مزین است که خطوط کتاره‌نمای کوزه و گل به نقش سیمرغ آراسته شده و طاووس در میان آن دم افسانده است. بدن طاووس لاجوردی با بال فیروزه‌ای و سری نیمرخ در بالا و پایین، گل‌دان زیبایی با زمینه سبز و سر دو اژدها تکمیل شده است (تصویر ۱۴). در اساطیر

تصویر ۱۰. فیلپوش راست با ۱۴ قرقاول در صفه ۴. مأخذ همان

پوششت حله است و طوق آتشین / طوق آتش از برای دوزخی است / حله از بهر بهشتی و سخنی است (عطار، ۱۲۷۶، ۷۲)، به عنوان مظہر زیبایی، دلفربی و طراوت بخشی به عنوان جان و روح در اشعار ایرانی آمده است. «طوطی که خوراکش قند و شکر است، تمثیل عارفی است که از قند حقایق می‌خورد. ولی خدا، قند معارف را از حق می‌گیرد و شیرین سخنی می‌کند» (تاجدینی، ۱۳۸۲، ۶۵۴). بسیاری از داستان‌های پن‌آموز سخنان حکمت آمیزی که انسان نمی‌تواند بر زبان بیاورد از زبان طوطی نقل شده است. شاید بر لبه کاسه نشسته، نقل سخن مرغان آسمان در این جایگاه داردند. (تصویر ۱۱)

تصویر ۱۲. نقش طوطی و قرقاول در ترنج‌های حاشیه قوس جناغی، مأخذ: همان

تصویر ۱۱. قوس جناغی صفه ۴ و نقش مرغ فیروزه‌ای داخل قاب، مأخذ: همان

سرو بر گلدانی نشسته که انتهای آن به دو سر اژدها ختم شده است. (تصویر ۱۶) در این بخش بار دیگر حضور امام را در قالی سروی جاودانه، هنرمند به تصویر کشیده که طاووس و سر اژدها آن را از نفس بد در امان داشته‌اند. فضای مجاور با زمینه لا جوردی در هر طرف ده مرغ سفید کوچک را در بر دارد. (تصویر ۱۷)

کتبیه نمای صفحه ۶:

عَنِ الْإِمَامِ جَعْفِرِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامِ قَالَ يُقْتَلُ حَفَّدَتِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ فِي مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا طُوسُ. مَنْ زَارَ إِلَيْهَا عَارِفًا بِحَقِّهِ أَخْذَتُهُ بِيَدِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكَبَائِرِ قُلْتُ: وَمَا عِرْفَانُ حَقَّهُ. قَالَ: يَعْلَمُ أَنَّهُ إِمَامٌ شَهِيدٌ مَفْتَرَضٌ الطَّاعَةُ وَعَنْ بَنِ أَسْبَاطِ قَالَ: سَأَلْتُ أَبا مُحَمَّدَ الْجَوَادَ عَلَيْهِ السَّلَامَ مَا لِمَنْ زَارَ وَلَدُكَ عَلَيْهِ السَّلَامِ بِخَرَاسَانَ. فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامِ

موضوع قابل تأمل دیگر حضور شش گل خوشیدی کوچک در بالای سر طاووس است که با رنگ سفید به خوبی بر تارک قاب گل می‌درخشد؛ این در حالیست که حدیث این صفة از امام ششم است. در تصویر ۱۷ که تصاویر مرغان سفید که نشانه‌ای از سفیدبختی اند بر شاخصارها در امن و امان به آواز خوانی مشغولند؛ انگار هنرمند در ارتباط با حدیث خواست هبه نوعی تصویرگر بهشت باشد یا عاقبت زایران را به تصویر کشد.

کتبیه پاتاق صفحه ۶:

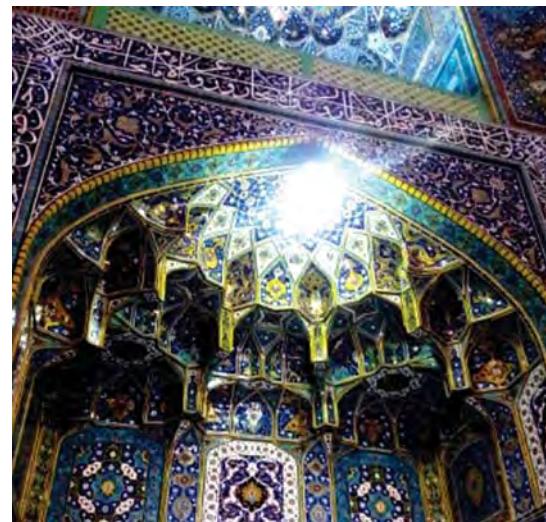
وَلَدُ إِلَامَ أَبُو الْحَسَنِ عَلَى بْنِ مُحَمَّدِ التَّقِيِّ عَلَيْهِ وَالسَّلَامُ لِلنَّصْفِ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ سِنَةِ اثْنَتَيْ عَشَرَةِ وَمَائَتَيْنِ وَتُوْقَى فِي رَجَبِ سَنَةِ أَرْبَعِ وَمَائَتَيْنِ، وَلَدُ إِلَامَ أَبُو مُحَمَّدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلَى الْعَسْكَرِيِّ فِي شَهَرِ رَبِيعِ الْأَوَّلِ مِنْ سَنَةِ إِثْنَتَيْ مَائَتَيْنِ.

صفه شماره ۷: شرق

در واقع راهروی است به دارالضیافه و قبل از ساخت آن ورودی اصلی رواق الشوره دیخان بوده است. گردآگرد قوس اصلی، پنجره مشبکی است که راه ورود به رواق را نشان می‌دهد. (تصویر ۱۸). داخل راهرو با نقش هندسی گره کند دو پنج با حمیل‌های سفید و فیروزه‌ای تزیین شده است. این صفحه تنها صفحه‌ای است که مقرنس و کاربندی نشده و تزیینی منفرد دارد. (تصویر ۱۸) نمای لچکی این صفحه با نقش ختایی و قرقاول‌های سفید، در هر لچکی با بیست قرقاول آراسته شده است. (تصویر ۱۹).

کتبیه نمای صفحه ۷:

رُؤيُ الْبُخاريِّ وَالْمُسْلِمِ فِي صَيْحَهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَرَجَ ذَاتَ غَدَاءٍ وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مَرْحَلٌ مِنْ شَعَرِ أَسْوَادَ فَجَاءَ الْحَسَنُ فَادْخَلَهُ ثُمَّ جَاءَ الْحُسَينُ فَادْخَلَهُ ثُمَّ جَاءَتْ فَاطِمَهُ فَادْخَلَهُ ثُمَّ جَاءَ عَلَى فَادْخَلَهُ ثُمَّ قَالَ إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ إِيمَانَكُمْ الرِّجَسُ أَهْلُ الْبَيْتِ وَيَطْهَرُ كُمْ تَطْهِيرًا... روایت کردند که پیامبر(ع) در سپیده دمی بیرون می‌آید

تصویر ۱۳. نمای صفحه ۵، ماخذ: همان

کهن ایرانی نام سیمرغ با ایزد خورشید مرتبط بوده است^(۱) بهمنی، ۱۳۹۶، ۱۹۸. در اوستا بر این باور بودند که منشأ تمامی گیاهان روی زمین از این درخت است. در سفر مرغان، سرانجام سی مرغ به مقصد می‌رسند چشمشان به جمال الهی به پرتو هزاران شعله‌ور روشن می‌شود و غرق حیرت می‌شوند. سی مرغ به مقصد رسیده چهره سیمرغ ابدی را در آینه وجود خویش می‌بینند (کربن، ۱۳۷۱، ۲۸۰). در ادبیات حماسی قبل از اسلام (شاهنامه) نماد خرد و مداوا بوده است. «سیمرغ شاه مرغان» که در حکمت و عرفان، مصدر جانهاست و جان جهان و جان جانان، تصویر فرشته جبرائل و عقل فعال و روح القدس نیز هست (ستاری، ۱۳۷۲، ۱۲۸). خصوصیات ظاهری سیمرغ با خصوصیات جبرئیل از فرشتگان مقرب اسلامی مشابه است (جابز، ۱۳۷۰، ۳۰۹). سیمرغ را نماد «انسان کامل و سالک عارف به ذات حق را گویند» (نور بخش، ۱۳۷۳، ۳۲۷). این پرنده در فرهنگ ایرانی جنبه مثبت دارد و نماد خیر خواهی و خوبی است. در تصویر ۱۴ که دو سیمرغ، کوزه‌ای ساخته و در بالای آن مانند گلی بزرگ بارنگ‌های متباین اکرو و فیروزه‌ای، طاووس را در برگرفته‌اند به نحوی با کتبیه تعامل دارد. سیمرغ در قالب فرشته، طاووس در تصویر اهل بیت و بویژه امام زمان(ع) را در آغوش گرفته است. از طرفی رنگها چنان هنرمندانه به کار گرفته شده‌اند که علاوه بر همنشینی در جوار یکدیگر، بیشترین درخشندگی را دارند. چهار ترنج کوچک در قسمت بالا قرار دارد که دو طوطی سبزایستاده بر لبه کاسه نظاره‌گر هستند. این فضای اسلامی‌های با رنگ اکرو پر کرده‌اند. دو قرقاول لا جوردی تیره به شکل قرینه و نیمیرخ در دو طرف گلستان لا جوردی در زمینه سفید و پیرامون آن با گل پنبه‌ای اکر تزیین شده است (تصویر ۱۵). در کنچ این صفحه، دو طاووس در حال محافظت از درخت سرو هستند. درخت

تصویر ۱۷. فضای راست و
چپ جانبی صفة ۶ رواق الله
سرور در فیلپوش رواق.
وردي خان. مأخذ: همان

تصویر ۱۶. طاووس و درخت
ترنج های بالای گلستان مرکزی

تصویر ۱۵. نقش مرغان بر
صفه ۶ رواق. ترنج های بالای گلستان مرکزی

سمت راست : خوش بنایی است این که بنا که زند / فرش او نکیه بر فراز فلك / تاکند رفعت نظر و نهاد / از مه و مهر و نه فلك عینک. سمت چپ: چو بود در جوار روضه شاه / خردم گفت کامده بی شک / سال تاریخ آن خجسته مقام / کعبه خلق و سجده گاه ملک. که مصرع آخر به به حساب ابجد سال ۱۰۲۱ را نشان می دهد.

صفه شماره ۸: جنوب شرقی
این صفة به دارالسیاده راه دارد. شیوه تزیین، کاربندی است. در بالای قوس اصلی، چهار ترنج با دو طوطی به رنگ نارنجی و بالهای فیروزه ای نقش شده اند. این طوطی ها در زمینه سبز ترنجی قرار دارند. زیباترین طوطی در میان صفحه های رواق اند که با کادر ظریف سفید از بقیه جدا شده است. فضای دور تادور این ترنج با گلهای ختایی با شش قرقاول فیروزه ای در حال جست و خیز پُر شده است

عبایی نقش دار که از موی سیاه بافته شده بود بر دورش داشت. پس امام حسن (ع) آمد و وارد شد پس امام حسین (ع) آمد و داخل شد پس فاطمه (س) آمد او را داخل کردند پس علی (ع) آمد. او را داخل کردند سپس فرمودند: خدا چنین می خواهد هر رجس و آلایش را ز شما خانواده نبوت ببرد و شما را از هر عیب پاک و منزه گرداند. آنچه در این قسمت می تواند مورد اندیشه باشد صحبت از تطهیر است. رنگ قرقاول ها سفید و تعداد آنها چهل عدد است که نشان تمام و کامل بودن است. همان که به نحوی در آیه تطهیر بیان شده است. از طرفی در ارتباط با زیارت امام رضا (ع) به تواتر سخن رفته که حج فقراست و عدد چهل در اینجا می تواند کامل شدن دین و ادای دین خدا در این زیارت محسوب باشد.

كتبه پاطاق صفة ۷:

تصویر ۱۸ و ۱۹. ورودی صفة از رواق و از دارالضيافه با تزیینات قرقاول. مأخذ: همان

جدول ۱. مضمون کتبیه‌های به کار رفته در هر صفةٰ مأخذ: نگارندگان

ردیف	شماره صفة	موقعیت	خط	گروه	مضمون
۱	۱ جنوب	بیرون	ثلث	روایت از امام رضا(ع)	فضیلت زیارت امام رضا(ع)
۲	۱ جنوب	پاطاق	ثلث	تاریخ ولادت و شهادت	تاریخ ولادت و شهادت امام رضا(ع) و جوادالائمه(ع)
۳	۲ غربی	بیرون	ثلث	حدیث از امام جواد(ع)	فضیلت زیارت امام هشتم بهتر از هزار حج واجب و حج عمره است.
۴	۲ غربی	پاطاق	نستعلیق	شعر	شأن حرم مطهر.
۵	۳ غرب	بیرون	ثلث	آیه ۳۳ سوره احزاب روایت از پیامبر(ص). حدیث تقلین	پاکی اهل بیت(تطهیر). شهادت اهل بیت به کشتی نوح. دو امانت پیامبر قرآن و اهل بیت.
۶	۳ غرب	پاطاق	ثلث	تاریخ ولادت. حدیث از پیامبر(ص)	ولادت امام مهدی(ع) شأن صاحب الزمان(ع)
۷	۴ شمال	بیرون	ثلث	روایت از امام رضا(ع)	طوس قطعه‌ای از بهشت و محل رفت و آمد ملائک. زیارت امام هشتم بهتر از هزار حج واجب و حج عمره است.
۸	۴ شمال	پاطاق	ثلث	دروود وسلام. تاریخ	دروود و سلام بر پیامبر و امامان به ترتیب. تاریخ ۱۰۲۱ اتمام بنا.
۹	۵ شمال	بیرون	ثلث	خبرشهادت امام هشتم. روایت از امام جواد(ع)	تشریح شهادت امام هشتم با سم. طوس قطعه‌ای از بهشت.
۱۰	۵ شمال	پاطاق	ثلث	تاریخ ولادت. شهادت	ولادت و شهادت امام حسین(ع) و امام زین العابدین(ع)
۱۱	۶ شمال	بیرون	ثلث	روایت از امام صادق(ع)	فضیلت زیارت امام در خراسان و شناخت حق زیارت.
۱۲	۶ شمال	پاطاق	ثلث	تاریخ ولادت و شهادت	ولادت و شهادت امام محمد تقی(ع) ولادت امام حسن عسگری(ع)
۱۳	۷ شرق	بیرون	ثلث	روایت از پیامبر(ص).	حدیث کسae و ذکر منزه بودن اهل بیت و دوری ایشان از هر ناپاکی. آیهٔ تطهیر
۱۴	۷ شرق	پاطاق	نستعلیق	شعر. تاریخ	توصیف بنا. تاریخ ۱۰۲۱ اتمام بنا.
۱۵	۸ جنوب	بیرون	ثلث	روایت	توصیف و معرفی پنج تن در زمان نزول آیهٔ تطهیر.
۱۶	۸ جنوب	پاطاق	ثلث	تاریخ ولادت و شهادت	ولادت و شهادت امام علی(ع). ولادت امام حسن(ع).

مرغان شامل سیمرغ، طاووس، طوطی، قرقاول و مرغابی در تعامل با کتیبه‌ها مورد مطالعه قرار گرفتند. در ادامه مضمون و متن کتیبه‌ها و شکل قرار گرفتن، تعداد و جایگاه این عناصر در هر صفحه مورد مذاقه و بررسی است.

متن کتیبه‌های رواق
 رواق الله دریخان دارای هشت صفحه است که گردآگرد قوس طبقه اول، با کتیبه‌های کاشی معرق به خط ثلث سفید در زمینه لاجوردی آراسته شده است. این کتیبه‌ها از ازاره شروع می‌شود دورتا دور قوس می‌گردید و به سمت دیگر ختم می‌شود. در پاتاق نیز کتیبه‌هایی وجود دارد به خط ثلث یا نستعلیق. (جدول ۱)

با بررسی مضمون کتیبه‌های رواق الله دریخان مشخص شد که بیشترین مضمون، مربوط به فضیلت زیارت امام رضا(ع) است و بقیه موارد به ترتیب به تاریخ ولادت و شهادت امامان (ع) و فضیلت اهل بیت، قرآن و آیه تطیهر در مراتب بعدی تعلق دارند. دو مرتبه تاریخ اتمام (بنا) (۱۰۲۱) یک بار به ابد مشاهده شد. (جدول ۲).

گستردنی مرغان در رواق الله ورديخان
 در رواق مذکور دویست و سه مرغ از گونه‌های مختلف یافت شد. قرقاول با فراوانی نود و شش عدد، بیشترین را به خود اختصاص داده و کمترین نقش مربوط به سیمرغ و مرغابی با فراوانی چهار است. بیشترین تعداد مرغ مربوط به صفحه شماره ۸ بوده و در صفحه ۵ هیچ مرغی مشاهده نشد. (جدول ۳ و ۴)

تعامل نقوش مرغان و کتیبه‌های به کار رفته بر رواق الله ورديخان
 مرغ در فرهنگ ایرانی به خاطر زیبایی و معانی عرفانی

(تصویر ۲۰).
 فیلیپوش این صفحه، گلستان بزرگی در زمینه لاجوردی و گل‌های ختایی و عباسی با ساقه لاجوردی است شامل دوازده مرغ کوچک.

این مرغ‌ها، نیز تعداد قرقاول‌ها همگی بر عدد دوازده متتمرکز است و توانسته نمادی از دوازده امام باشد. نمادی از معنویت و سبک بالی و رهبری (تصویر ۲۱). در طرفین جانبی این صفحه، دو درخت گل و شکوفه‌های سفید و قرمز، زمینه کادر را پر کرده‌اند. پایین درخت دو آهو فیروزه‌ای و نارنجی و در میان شاخه‌های درخت شش مرغ کوچک در حال جست و خیز هستند. چهار مرغ به رنگ فیروزه‌ای و دو مرغ به رنگ نارنجی اند (تصویر ۲۲). این تصویر اشاره به داستانی از حسین بن علیهم السلام دارد

کتیبه نمای صفحه ۸:
 رُؤيَ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلَ فِي مَسِنَدِهِ عَنْ أَمْ سَلَمَهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ لَمَّا نَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ إِلَى أَخْرَى آيَهِ ... أَخْذَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَفْضَلَ كَسَائِهِ فَكَسَاهُ بِهِ عَلِيًّا وَ فَاطِمَةَ، الْحَسَنَ وَالْحَسِينَ (ع) وَاللَّهُمَّ هُوَ لَاءُ أَهْلِ بَيْتِ فَانَّهُبَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهِّرُهُمْ تَطْهِيرًا قَالَتْ أُمُّ السَّلَمَهُ فَدَحَّلَتْ ... در این کتیبه پیامبر بر اهل بیت خود لباس تمیز پوشاننده و از خداوند می‌خواهد که ایشان را از پلیدی دور کند. حضور پررنگ عدد دوازده توسط مرغان، اهل بیت را به طریقی کامل نموده و مراد را چهارده مصوم برمی‌شمارد.

کتیبه پاطق صفحه ۸:
 وَلَدُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِمَامِ الْمُنْقَيْرِ سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَوْلَادِهِ الطَّاهِرِيْنَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ثالثَ عَشَرَ مِنْ رَجَبِ الْمُرَجَّبِ بَعْدَ مَوْلَدِ النَّبِيِّ بِثَلَاثِينَ سَنَةً وَمَاضِيَ إِلَى رَبِّهِ شَهِيدًا فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ الْحَادِيِّ وَالْعَشِرِيْنَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ سَنَةً أَرْبَعِينَ مِنَ الْهِجَرَةِ وَلَدُ الْإِمَامُ أَبُو مُحَمَّدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ مُتَنَصِّفٍ شَهْرُ رَمَضَانَ سَنَةً إِثْتَتِينَ مِنَ الْهِجَرَةِ.

تصویر ۲۱. قرقاول‌های با رنگ اکر
 مأخذ: همان

تصویر ۲۲. تزیین با مرغان قرقاول
 در فیلیپوش صفحه. مأخذ: همان

تصویر ۲۰. تزیین با مرغان قرقاول
 فیلیپوش ای و اکر در کاربندی صفحه ۸.
 مأخذ: همان

جدول ۲. گستردنگی و مضمون کتبیه‌های رواق، مأخذ: همان

تعداد	موضوع	ردیف
۸	تاریخ ولادت	۱
۷	تاریخ شهادت	۲
۶	فضیلیت زیارت امام رضا(ع)	۳
۳	فضیلیت اهل بیت و قرآن	۴
۲	آیه تطهیر	۵
۲	تاریخ اتمام بنا	۶
۱	شأن حرم	۷
۱	شأن صاحب الزمان (عج)	۸
۱	درود وسلام به اهل بیت	۹
۱	تشریع شهادت امام رضا(ع)	۱۰
۱	توصیف بنا	۱۱

جدول ۳. گستردنگی مرغان در رواق الله وردی خان، مأخذ: همان

رواقد	تعداد	مرغ	ردیف
۴-۶-۸	۷۰	پرنده	۱
۶	۴	سیمرغ	۲
۱-۳-۶	۱۱	طاوس	۳
۱-۴-۶-۸	۱۸	طوطی	۴
۲-۴-۶-۸-۷	۹۶	قرقاول	۵
۱	۴	مرغابی	۶

و جهت حرکت فرشته، ملائک یا زائران حج را که به طرف ضریح می‌روند، نشان داده است. نمای صفحه ۳ کتبیه‌ای است با مضمون پاکی اهل بیت و شباهت ایشان به کشتی فوح که انسان‌ها را از نابودی نجات می‌دهند. در پاطاق ولادت امام مهدی (عج) و این که ایشان در زمانی زمین را پر از عدل وداد می‌کند که از ظلم پر شده باشد. تنها نمادی که در این صفحه آمده است دو طاووس رو بروی هم بوده که یاد آور «المهدی طاووس اهل الجنة» است (تصویر ۸). (مجلسی، ۳۷۷: ۳۱).

مضمون کتبیه نمای صفحه ۴، خراسان که محل دفن امام رضا(ع) است را قطعه‌ای از بهشت می‌داند و متذکر گردیده

آن جایگاه خاصی دارد و نمادی از پاکی و بی‌گناهی و پرواز را تداعی می‌کند. در مکان‌های مذهبی اغلب از نقش مرغان زیبا و خوش‌آواز استفاده شده است. مرغ نمادی جاذشدنی از فرهنگ ایران قبل و بعد از دوره اسلامی بویژه در آیات و اشعار اسلامی است. دولت صفوی مبنای شیعی داشته و معمار و بانی بنا با هدف تقویت و ترویج اسلام نقوش و کتبیه‌هارا انتخاب نموده و نقش مرغان تنها به عنوان عنصر تزیینی قلمداد نشده است. مرغ بسم الله در سردر رواق صفحه ۱ که جهت قبله است، با شناخت کامل، برای این مکان در نظر گرفته است. نقش طاووس به عنوان پرندۀ بهشتی و محافظ در سردرهای صفحه ۶-۳-۱ استفاده شده و در همراهی با نقش طاووس، طوطی و سیمرغ نقش شده‌اند. فراوانی گستردن نقوش مرغان در صفحه ۲، ۶ و با توجه به مضمون کتبیه صفحه ۴ که سرزمین طوس را با غایی از باغهای بهشت می‌داند، معنا پیدا می‌کند. هدف از ساخت بنای هشت گوش الله وردیخان با نقوش مرغان زیبا و رنگارنگ به تصویر کشیدن بهشت است. اگرچه این مکان به عنوان مقبره الله وردیخان ساخته شده است، ولی از بانی بنا به جز سنگ قبر اثری در رواق وجود ندارد و مضمون کتبیه‌های صفحه ۴، ۲، ۵ و ۶ در شأن و مقام امامان خصوصاً امام رضا(ع) و فضیل زیارت امام چندین بار در متن کتبیه‌ها ذکر شده است.

کتبیه قوس صفحه ۱ به فضیل زیارت امام رضا(ع) و این که غریبانه به خاک سپرده شده‌اند اشاره داشته و در جهت راست این صفحه قبر بانی رواق است. او هم که غلام گرجی بوده، دور از وطن اصلی خود در این جا غریبانه به خاک سپرده شده است. این رواق با مرغابی سفید که نشان از عابدی است که در عبادت و سواس دارد مزین شده است. در دور صفحه ۷ حدیث کسان و آیه تطهیر بیان شده است. در پاطاق شعری در بیان سال ساخت و هم‌جواری این بنا با روضه شاه خراسان که محل رفت و آمد ملائک است و محل زیارت کاه مؤمنین و سجدگاه ملائک، بیان گردیده. از جهت دار الضیافه در دو قوس اصلی مجموعاً چهل قرقاول سفید در میان ختایی گنجانده شده. (تصویر ۱۹) عدد چهل عدد کمال عقل در انسان و سن مبعوث شدن اکثر پیامبران است. شاید سازنده خواسته ساخت این بنا رادر حد کمال بداند و عمداً از چهل قرقاول در لچکی ورودی استفاده کرده است. دور صفحه ۲، فضیل زیارت ورودی امام رضا(ع) که از رفقن به حج سزاوارتر است، بیان شده. در فضای کاشی‌کاری میان صفحه ۲ نقش ده قرقاول سفید تصویرسازی شده. قرقاول سفید نمادی از فرشتگان یا ارواح پاک است و احتمالاً اشاره به حاجیانی با لباس‌های سفید احرام را دارد که در حال آمدن برای زیارت امام به طرف ضریح هستند و با پنجه مشبك فلزی مشخص شده است. (تصویر ۷) این نقش در صفحه ۲ که ورودی اصلی به ضریح است دوباره طراحی شده

دارد نقش دو آهو فیروزه‌ای و نارنجی در پایین دو درخت پر از شکوفه است. عده‌ای از محققین اشاره به داستان ضامن آهو دارند. (تصویر ۲۲) آهو سمبول بی‌گناهی و زیبایی، یا اشاره به داستانی در مورد بچه آهوی که شکارچی برای امام حسن(ع) و امام حسین(ع) هدیه آورده؛ اشاره دارد.

در پاطاق تاریخ ولادت امام حسن(ع) ذکر شده است.

تمامی مطالب ذکر شده سعی در بیان اهمیت و دقت استفاده و همخوانی کتبیه‌های به کار رفته با نقش مرغان در رواق الله وردی‌خان است. استاد کاران و هنرمندان سازنده بنا با الهام از مفاهیم و نمادهای بکار رفته در نقش مرغان سعی در بهتر نشان دادن مفهوم آیات و روایات داشته و در عین رعایت این مطلب سعی در نمود زیبایی و ارائه خلاقانه هنر اسلامی و ایرانی خود به نحو احسنت کرده‌اند.

ملائک مدام در رفت و آمد هستند. در قوس اصلی چهارده مرغ فیروزه‌ای (تصویر ۱)، در جوار فیلپوش‌ها با چهارده قرقاول رنگی که نمادی از مرغان بهشتی‌اند (تصویر ۱۲) آمده و در پاطاق اسامی چهارده معصوم به ترتیب ذکر شده است. متن کتبیه با تعداد مرغان هماهنگ است. صفحه ۵ که پشت به قبله است و تنها صفحه بسته است. در این قسمت نقش مرغی مشاهده نشد شاید به این دلیل که محل رفت و آمد زائران و ملائک نیست. کتبیه قوس اصلی، شهادت امام رضا(ع) با سم و به ظلم را در بر دارد و غربت امام در این مکان دوباره یادآوری شده، گویا عمداً از نقش هیچ مرغی استفاده نشده است. (تصویر ۱۳)

در نمایقوس صفحه ۸ دوباره آیه تطهیر و معرفی اهل بیت پیامبر ذکر شده است. نقش متفاوتی که در این صفحه وجود

جدول ۴. مجموع مرغان با توجه به هر یک از رواق‌های‌ماخذ: همان

شماره صفحه	جبهه	پرنده	سیمرغ	طاوس	طوطی	قرقاول	مرغابی
۱	جنوب			۴			۴
۲	جنوب غرب	۱۲		۲	۱۰		
۳	غرب	۲۰		۲			
۴	شمال غربی	۱۴		۴	۱۸		
۵	شمال						
۶	شمال شرقی	۴		۵	۴	۴	
۷	شرق					۴۰	
۸	جنوب شرقی	۲۴		۸		۲۴	
مجموع	۲۰۳	۷۰	۴	۱۱	۱۸	۹۶	۴

نتیجه

یکی از بنای‌های زیبا در مجموعه مطهر امام رضا(ع) که در زمان حیات بانی بنا و به دستور خود او ساخته شده رواق الله وردیخان است. هنرمندان و معماران با ساخت این بنا دست به آفرینش اثری بدیع در معماری زده‌اند و در واقع ارادت و مراتب مهارت و هنر خود را به نمایش گزده‌اند. در پاسخ به سوال اول باید گفت مضماین کتبیه‌های نقش‌بسته بر رواق شامل تاریخ ولادت، شهادت و عمدتاً

فضیلت امام رضا(ع)، آیه تطهیر، تاریخ اتمام بنا، شان حرم مطهر و سلام بر اهل بیت و حضرت ولی عصر است. این کتبیه‌ها به خط ثلث و دو کتبیه در شان حرم و تاریخ بنا به خط نستعلیق کتابت شده‌اند. آنچه بر آن تاکید شده زیارت امام غریب در خراسان و حدیث‌های متواتری از دانستن حرم به عنوان قطعه‌ای از بهشت است. مرغان نقش شده به ترتیب فراوانی شامل قرقاوی، طوطی، طاووس، سیمرغ و مرغابی هستند که با تنوع رنگی و زیبایی این مرغان، همچنین معانی نمادین آن، هنرمند سعی در به تصویر کشیدن فضایی ماورایی و بهشتی در ذهن داشته است. در مورد سوال دوم باید بیان کرد در برخی صفحه‌ها مثل صفحه دو، چهار و شش، طوس را قطعه‌ای از بهشت بیان می‌دارد که بیشترین فراوانی تعداد مرغان متعلق به همان صفحه‌هاست و تصویر مرغانی آواز خوان بهشتی بر این موضوع تاکید دارد. در مواردی تعداد مرغ با تعداد نام امامان در کتبیه هماهنگی دارد. شکل و رنگ مرغ با متن کتبیه در ارتباط است مانند ثواب زیارت امام رضا(ع) با قرقاوی سفید مزین شده است. در جایی که اشاره به ثواب زیارت حاجیان دارد قرقاوی سفید نقش شده است که اشاره به لباس احرام حاجیان یا ملاّک دارد. سازندگان و هنرمندان این رواق را محل آمد و شد ملایک و مومنین دانسته و با آگاهی تعدادی از مرغان نمادین را در تزیین آن به کار برده تا محیطی امن و با طروات برای واردین بدان فراهم آورند. بی‌وزنی مرغان نقش شده بر رواق‌ها، نشستن بر شاخصارها و سرمستی و آوازه‌خوانی ایشان، همراه با مضمون کتبیه‌ها که هم‌آوایی موزونی را به مخاطب ارزانی داشته است، هدف هنرمندان را به ذهن مبارز ساخته است. مراد و مقصود، قراردادن مخاطب در فضایی مینوی بوده که در آستانه ورود به این حرم، حرم گردد و یاری شود تا اندکی از معنویت این مکان را بتواند درک و فهم نماید.

منابع و مأخذ

- بهمنی، پرdis. (۱۳۹۶). طراح ایرانی چگونه می‌اندیشد؟، تهران: فخر اکیا.
پوپ، ارتور آپ و اکرمن، فیلیس. (۱۳۸۷). سیری در هنر ایران از دوران پیش از تاریخ تا امروز، ویرایش سیروس پرهام، تهران: علمی و فرهنگی، جلد سوم.
تاجدینی، علی. (۱۳۸۳). فرهنگ نمادها و نشانه‌ها در اندیشه مولانا، تهران: سروش.
حابز، گرتروند. (۱۳۷۰). سمبیل‌ها، مترجم محمد رضا بقاپور، تهران: مترجم.
حاجی قاسمی، کامبیز. (۱۳۸۹). گنجانمه فرهنگ آثار معماری اسلامی ایران امام زاده‌ها و مقابر، ۱۳ ج، بخش سوم، تهران: دانشگاه بهشتی.
خرابی، محمد. (۱۳۸۳). «تأویل نمادین نقش در هنر اسلامی»، مجموعه مقالات اوّلین همایش هنر اسلامی، انتشارات مؤسسه مطالعات هنر اسلامی، ص ۱۲۵-۱۴۲.
دشتی زاده، مریم. (۱۳۸۸). نشانه شناسی طاووس در هنرهای صناعی صفویه و قاجار با تأکید بر دستبافت‌ها، پایان نامه کارشناسی ارشد صنایع دستی، تهران: دانشگاه الزهراء، استاد راهنما: دکتر مهرانگیز مظاہری.
دهخدا، علی اکبر. (۱۳۷۷). لغت نامه دهخدا، ویرایش محمد معین و سید جعفر شهیدی، ج ۹-۱۴، تهران: مؤسسه لغت نامه دهخدا.
ستّاری، جلال. (۱۳۷۲). مدخلی بر رمز شناسی عرفانی، تهران: مرکز چاپ دوم.
سجّادی، سید جعفر. (۱۳۸۳). فرهنگ واصطلاحات و تعبیرات عرفانی، تهران: طهوری. چاپ هفتم.
سرلو، خوان ادواردو. (۱۳۸۸). فرهنگ نمادها، ترجمه مهرانگیز اوحدی، تهران: دستان.
شاپیسته فر، مهناز. (۱۳۸۹). بررسی مضمونی کتبیه‌های گنبد الله وردی خان در حرم مطهر رضا(ع)، کتاب ماه هنر، شماره ۱۴۰، ص ۷۸-۸۹.

- شایسته فر، مهناز.(۱۳۹۲). بررسی محتوایی کتبه های رواق های ساخته شده در حرم مطهر رضوی، مجله فرهنگ رضوی، شماره ۵، ص ۱۱۵-۱۴۶.
- شیخی نارانی، هانیه.(۱۳۸۹). نشانه شناسی پرنده، طاووس، مجله نقشماهی، سال ۳، شماره ۵، ص ۴۲-۲۷.
- شیمیل، آنه ماری.(۱۳۹۱). راز اعداد، ترجمه فاطمه توفیقی، قم: دانشگاه ادبیان و مذاهب، چاپ چهارم.
- صباغپور، طبیبه، شایسته فر، مهناز.(۱۳۸۹) بررسی نقشماهی نمادین پرنده در فرش های صفویه و قاجار از نظر شکل و محتوا، مجله علمی پژوهشی نگره، سال ۵، شماره ۱۴۵، ص ۳۹-۵۰.
- صلواتی، مرجان.(۱۳۸۸) عظمت نماد طاووس در چنته بافی زنان ایلات قشقایی فارس، مجله نقش مايه، سال دوم ، شماره سوم، ص ۹۱-۹۷.
- عباسپور، زهرا.(۱۳۹۲). بررسی تطبیقی نقش و مفهوم طاووس در هنرهای سنتی ایران و هند، پایان نامه کارشناسی ارشد صنایع دستی، اصفهان: دانشگاه هنر اصفهان، استاد راهنمای دکتر علیرضا خواجه احمد عطاری.
- عباسی، ادریس و مقتدائی، علی اصغر.(۱۳۹۲). هنرهای دستی و سیر تحول آن در ایران، تهران: جمال هنر، چاپ دوم.
- عبدلی، محمد و گرکنی، راضیه.(۱۳۹۲). اسطوره های شرق، تهران: جمال هنر.
- عطار، فرید الدین(۱۳۷۶). منطق الطیر، تصحیح ذکاء الملک فروغی، تهران: سنایی. چاپ سوم.
- فلاح طوسی، هنگامه(۱۳۸۹) مطالعه پیشینه تاریخی و اعتقادی نقش طاووس و بازنمود آن در نگاره های ایرانی، پایان نامه کارشناسی ارشد هنر اسلامی، اصفهان: دانشگاه هنر اصفهان، استاد راهنمای دکتر بهار مختاریان.
- قانی، افسانه.(۱۳۹۰) نقش مایه طاووس در دست بافته های گلیمی اقوام شاهسون و قشقایی، مجله علمی پژوهشی گلجام، شماره ۲۰، ص ۷-۲۰.
- کاویانیان، احتشام.(۱۳۵۵). شمش الشموس یا تاریخ آستان قدس، مشهد: آستان قدس.
- کربن، هانری.(۱۳۷۱). آفاق تفکر معنوی در اسلام ایرانی، نوشته داریوش شایگان، ترجمه پرهاشم، تهران: آگاه.
- کوپر، جین.(۱۳۷۹). فرهنگ مصوّر نمادهای سنتی، ترجمه مليحه کرباسیان، تهران: فرشاد.
- گلی آیسک، مجتبی.(۱۳۹۲). فرهنگ نماد شناسی پرنده های در شعر عرفانی، ج ۱، مشهد: سروش.
- مجلسی، محمد باقر.(۱۳۷۷). مهدی موعود، تهران: دارالکتب اسلامیه.
- مؤتمن، علی.(۱۳۴۸). راهنمای تاریخ آستان قدس، تهران: بانک ملی ایران.
- نصیری، محمد و بحرانی، محمد رضا.(۱۳۹۲) «نماد طاووس و نقش رسانه ای آن در معماری شیعی با تأکید بر مساجد عصر صفوی اصفهان»، مجموعه مقالات اولین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی، ج ۱۱، مهدی دوازده امامی و ایمان زکریایی، بوشهر: مؤسسه سفیران فرهنگی مبین، ص ۱۰۴-۱۰۶.
- نور بخش، جواد.(۱۳۷۳). فرهنگ نور اصطلاحات تصوّف، ج ۳-۴، تهران: یلدا قلم، چاپ سوم.
- هال، جیمز.(۱۳۹۰). فرهنگ نگاره ای نمادها در هنر شرق و غرب، ترجمه رقیه بهزادی، تهران: فرهنگ معاصر. چاپ پنجم.
- یاحقی، محمد جعفر.(۱۳۸۶). فرهنگ اساطیر و داستان وارهها در ادبیات فارسی، تهران: فرهنگ معاصر.